

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. VI.

ROCK ISLAND, ILL. och Bellingham, Wash., Oktober 1905.

No. 10.

Predikan hållen vid Tacoma-distrik- tets missionsmöte i Clearbrook den 9 okt. 1905.

AF PASTOR C. R. SWANSON, VANCOU-
VER, B. C.

"Vi veta, att vi äro af Gud."

Så utropar aposteln Johannes i början af vår text, som utgör slutet af hans första bref. Han ville härmed särskildt påminna dem, som skulle emottaga detta bref, om det adeskap som hör de kristna till. Det är äfven vår stora och sköna för-
mänsrätt, älskade församling, att vi få erinra hvarandra om vår höga kallelse, att vi äro af Gud, ty detta är den välsignade kunskap, som Jesus skänker genom sitt ord och sin ande åt alla som tro på honom, "så att tron blir idel vetande, och vetandet idel tro." Det är nödvändigt för oss alla, att vi veta hvarthän vi vandra och hvem vi tillhöra. Hos Johannes var det inga tvifvel, då det gällde hans ställning till världen och hans ställning till Gud genom Kristus Jesus. Vår ställning vill äfven Herrens heliga ord göra klar för oss, och ingen behöfver gå framtiden och evigheten tviflande och oförberedd till mötes. Vår text talar om de kristnas vetande eller visshet, och med anledning därpå må genom Guds nåd vårt betraktelse-ämne blifva:

Hvad en sann kristen vet och erfar angående sitt förhållande till världen och till Gud.

En kristen vet och erfar, att världen är stadd i det onda. Så länge en människa icke har detta riktigt klart för sig, är hon nöjd med den ställning i världen, som synden har bragt henne uti. Hon lefver i syndiga nöjen, hon samlar af jordens skatter, hon fikar efter timlig ära, hon är nöjd med världen och hvad världen bjuder. Den fara som allt detta har med sig aktar hon litet eller intet; ty hon ser icke faran uti detta liggande i stoffet vid mammonsgudens fötter, och att hela världen är stadd i det onda. Men Guds barn böra veta detta. Samma

klara ljus, som upptäckte för Johannes kärlekens uppenbarelse i Sonen, upptäckte äfven motsatsen ända in i dess innersta dolda grund. Han ser hvad världen icke ser! Han inser, att världen med hela sin art tjä-
nar den onde och i honom stärker och underhåller sitt väsende: att hennes blindhet, orättfärdighet, fåfänglighet, gudförgätenhet, list, otukt och arghet icke blott härstamma från hennes mänskliga fördärfvade beskaffenhet, utan att osynliga krafter verka under de yttre, i ögonen fallande tilldragelserna i den onda världen, och att den affallna världen är ett djäfvulens redskap. Huru väl lyckas icke äfven själa-
fienden att förslafva människorna uti mammonstjänsten och rycka ur deras hjärtan deras sista tanke på en Gud, som regerar världen, och slita samvetet ur deras bröst. Huru har icke den materialistiska strömning och världsåskådning, som genomgår vår tid hotat och hotar ännu att söfva människorna i en säker och lugn syndasömn. Denna sömn den smittar, och den vill äfven falla tungt öfver oss, som äro inom kyrkans sköte, och göra oss liknöjda och slappa till kamp emot otrons makter. Mätte Guds Ande genom ordet hålla oss vakna och upplysa vårt förstånd, att vi med Johannes må kunna inse världens ömkeliga belägenhet och den enskildes för-
lorade tillstånd, då man öfvergifver den rättfärdige Guden. Må det onda, som syndens täckelse skyler, blot-
tas, och då får det *onda* ej utseende af lekverk, som man bör dagtinga med. Är icke detta din erfarenhet, som tagit själens frälsning på allvar? Jo, denna erfarenhet har ingått i ditt kristliga lif redan från den tid, då du först började sörja för din själs eviga väl. Du har märkt och erfarit allt mer och mer, om Guds Ande fått hålla dig vaken, det ondas förfärliga makt, och huru farligt det är att lefva främmande för Gud. Vår lärofader Luther fruktade icke det onda, men han förringade icke dess makt, såsom man i vår

tid vill göra, utan han kämpade ädelt i tron på Jesu namn emot det ondas makt. Denna kamp måste hvarje sann kristen alltid vara beredd på, ty icke allenast vid början af trons väg få vi erfara, att "världen är stadd i det onda", utan dagligen. Världsmänniskornas gärningar, tal, umgängelse och sällskaper m m. bära vittne därom. Hatet och bitterheten som öfvas emot dem som älska Jesus är ofta så starkt, att de kristusfientliga önska att ingen sann kristen funnes i världen, att de aldrig behöfde höra eller se något Guds ord, i synnerhet det som straffar synden och ogudaktigheten. När världen ser en lefvande kristen, när Jesus i tro och allvar tillbedes af någon, när Guds ord betraktas och tagges till hjärtat, då ropar världen: Tag denne bort och gif oss Barabbas lös. Nog blir kampen och striden ganska häftig mången gång på vädjobanan hem; men ändå kan Guds folk med full trosvisshet sjunga om seger och säga: "Gud vare tack, som gifver oss segern genom vår Herre Jesus Kristus." När den kristusfientliga världen ropar: Tag denne bort, gif oss Barabbas lös, säger Guds församling med lärjungan: Herre, till hvem skola vi gå? Du hafver det eviga lifvets ord, och vi tro och hafva förnummit att du är Kristus, den lefvande Gudens Son. Det är genom denna tro, som Guds folk är och skall förblifva ett segerande folk, och helvetets portar skola icke vara det folket öfvermäktiga. I denna tro hafva våra fäder gått före oss hem och vunnit en härlig seger. I denna tro stod Luther fast och sade: "Här står jag och kan icke annat", och i denna tro segrade han.

Ifrån den i det onda stadda världen få äfven vi i tro och förtröstan vända våra blickar till Förlossaren ur den ondes våld, ty vi veta och tro, att Jesus är kommen i världen. Huru kallt och kärlekslöst, huru hopp-
löst skulle icke allt te sig för vår blick, om vi blott sågo på världens tillstånd utan en Frälsare! Men

i tro och förtröstan få vi peka på Guds Lamm, som borttager världens synder, och med Johannes bära vittnesbörd, "att vi veta, att Guds Son är kommen och hafver gifvit oss sinne," ett sinne, som så länge det är i världen är behäftadt med många skröpligheter, och som synden väl vill vidlåda, men som trots allt detta har tröst och berömmelse i Jesu Kristi kärlek. Det är denna kärlek, som gifvit och som endast kan gifva ett annat sinne åt världen. Hvarhelst Jesus, som är den eviga kärleken, blifvit i tro och förtröstan emottagen, hafva människorna ändrat sina seder och bruk, ja, med ett ord, sitt lefverne. Där man lefvat i okunnighet, förakt och hädelse emot Gud, uti sådana samhällen, uti sådana hem, uti sådana mörka hjärtan, har Jesu kärlek kommit med sin omskapande kraft och gifvit ett sådant sinne, att de, såsom det heter i vår text, lärt känna "den sanne Guden." Det blir genom denna kännedom en annan sträfvan, ett annat sinne och ett helt annat lif. De lustar, de öfverträdelse, som man i sin för Gud främmande ställning deltog uti, och i hvars utöfvande man trodde sig finna glädje, dessa blifva för ett Jesus älskande hjärta den bitt-raste sorg. *Detta nya sinne*, som vi få i Jesu skola, det trivdes icke i världens tomma nöjen, ty det har fått sinne för det som högre och ädlare är, att vara medlem i Guds rike, som är motsatsen till den värld som är stadd i det onda. När otrons och förnekelsens narrkäpa har fallit till jorden, och tron på en försonad Gud, en öppen himmel en evig härlighet intagit vårt hjärta, hvad blir då viktigare för oss, än att vi söka bevara denna tro och komma i åtnjutande af dess förmåner?

Detta sökande efter Guds rike blir icke heller förgäfvat för den som söker på allvar och i tro. Det är vår största fröjd, såsom Jesu lärjungar, att vi veta, att vi äro, som det heter i vår text, "i den sanne, i hans Son Jesus Kristus", eller med andra ord, att vi genom Jesus Kristus äro medlemmar i Guds rike. Jesus, Frälsaren, kom och med honom kom Guds rike till jorden. Den första predikan i hans namn lydte så: "Guds rike är kommet hart när: bättren eder och tron evangelium." Jesus var det, som åtog sig att med sitt lif och sin död återförvärfva människorna åt Gud. Hård var den

kampen, han hade att utkämpa med mörkrets makt. Se, hvad det kostade honom, betrakta hans kommande i världen, hans lidande, hans död, allt för att återlösa oss ifrån mörkrets makt och försona oss med Gud. Huru trösterikt och trosstyrkande för oss älskade församling, att vi få bygga vårt salighetshopp på Kristi förtjänst, så att vi med muu och hjärta kunna bekänna, som vi lärt i vår barnalära: "*Jag tror, att Jesus Kristus, sann Gud, född af Fadern i evighet, och tillika sann människa, född af jungfru Maria, är min Herre, hvilken ärlöst, förvärfvat och runnit mig, förtappade och fördömda människa, ifrån alla synder, ifrån dödens och djävulens våld, icke med guld eller silfver, utan med sitt heliga och dyra blod och med sitt oskyldiga lidande och död.*" Hvarför har han gjort allt detta? "*På det jag skall vara hans egen, blifva och lefva under honom i hans rike.*" Tillhör du då hans rike? Du har en gång varit Herrens egen, uti hans rike har du varit medlem, genom sin förtjänst och nåd upptog han dig genom det heliga dopet till sin, han gaf dig alla rättigheter i Guds rike. Ja, du blef arfvinge till evinnerligt lif. Men du kanhända har gått bort ifrån detta rike, förspillt arvet, öfvergifvit hans ord och sakrament, och då kan du icke med Johannes i vår text säga: "Vi veta, att vi äro af Gud." Men borta ifrån Gud behöfver ingen stanna. Genom Guds evangelium utgår den lockande nådefulla kallelsen till alla, som äro borta, att komma hem igen och genom en sann ånger och bättring för Jesu Kristi blods skull emottaga förlåtelse för alla synder. Är det då skäl att längre tjäna synden och lustarna eller ligga i stoftet vid mam-mongudens fötter? Hvad blir vinsten af ett sådant lif? "Intet mera än njutningen, som bortröfvar människovärdet, och guld, som faller ur kallnade händer, och äran, som bleknar i döden." Där finnes ej något hopp för evigheten och ingen ro för vår fattiga själ. Till Jesus måste du komma och där är du välkommen. Många före dig hafva kommit i sin nöd till hans fötter och fått förlåtelse och kunna i dag säga: "Vi veta, att han är den sanne Guden, och det eviga lifvet." Hvad kan gifva hjärtat mera trygghet än vissheten om det eviga lifvet! Detta ingifver mod, tro, förtröstan och

hopp; och det synes, som om intet skulle kunna föra oss på villospår, när man en gång verkligen kommit in på denna trons och hoppets väg. En sann kristen vet och erfar dock, att det gäller att vara på sin vakt. "Kära barn, vaktan eder för afgudarna." Med denna förmaning slutar aposteln sitt bref till de kristna, som han skref till. De hade väl förut fått upplysning om och visste att afguderi var en styggelse; men trots allt detta voro där frestelser för de kristna vid denna tid, som gjorde att denna förmaning icke var öfverflödig, utan nödvändig. De kristna voro omringade af folk, som firade sina afgudafester, och det var en frestelse för de kristna att komma i allt för mycken ungängelse med denna styggelse. Om vi i vår tid och med vår upplysning icke stå i fara att böja knän för de stumma afgudarna, stå vi dock i fara att icke dyrka den sanne Guden i anda och sanning. Vi stå i fara att vilja nalkas Gud på andra vägar än genom Jesus Kristus. Vi stå i fara att nalkas Gud i förtröstan på våra egna goda gärningar, medan Jesus, som är vägen, lifvet och sanningen, får det miusta rummet i våra hjärtan. Huru nära ligger icke detta förhållande till hands, och i hvilken fara stå vi icke en och hvar af oss, att se på våra egna förtjänster och förlita oss på dem, så att vi icke helt och hållet sätta vår tro till Jesus, hans blod och hans kors, som allena är försoning för våra synder.

En kristen bör veta och ofta påminnas om att det gäller att vara på sin vakt, då vi omringas af så mycket, som vill draga våra hjärtan ifrån den sanne Guden, och som ropar till oss och säger: "Allt detta vill jag gifva dig, om du faller ned och tillbeder mig." Då behöfva vi att bekänna Jesu namn i anda och sanning inför världen. Det gäller för oss att lefva i nära förening med Herren Jesus och vid hans fötter inhämta himmelsk visdom och nåd. Då skola vi äfven få nåd att i ödmjukhet och tro bekänna vår Frälsare, till dess han kommer åter och hämtar oss hem till de eviga boningar, som han har beredt åt alla, som älska honom och som här en liten tid kämpa trons goda kamp. Amen.

Inledning till diskussion öfver ämnet: "Den sanna bättringen"

Vid missionsmötet i Bellingham-
pastoralet den 9—12 oktober.

C. E. FRISK.

Själftva ordet "bättring" är ett ord, som vittnar emot människan, vittnar om att hon icke är i det tillstånd hon borde vara, och att hon bör ägna sig åt att komma ut ur sitt dåliga tillstånd till det bättre, det goda, det rätta. Allt sedan fallts dag har ordet "bättring" haft berättigad plats bland alla folks ordförråd, äfven om det icke bland alla folk haft samma djupa och distinktiva betydelse som bland Guds folk. Många världsvisa hafva både enskildt och offentligen uppmanat till bättring uti sedligt hänseende uti sådana stycken, som legat uti den naturliga förmågan att åstadkomma, men endast de af Guds Ande och ord upplysta människor ha hafva predikat och fattat den rätta, djupa Guds uppfordran och betydelsen i ordet "bättring". Alla gamla testamentets bättringspredikanter hafva yrkat på den bättring, som den åt dem gifna Guds skrifna lag kräfd. Bland bättringspredikanter eller profeter öfverträffar ingen den störste af kvinnor födde, Johannes döparen. Efter honom kom dock Guds- och Människosonen, Jesus Kristus, hvilkens skotvång Johannes icke var värdig att upplösa. Han predikade bättring såsom ingen annan. Han gaf och sina apostlar det samma uppdraget, att predika bättring och syndernas förlåtelse. Det samma var ock innehållet af Pauli predikan bland både judar och hedningar. Det tydde på bättring inför Gud och tro till vår Herre Jesus Kristus. Så skulle det predikas för alla folk. Så har han påbudit, som vet hvad oss göres behof, och som vill oss väl för tid och evighet. Detta behöfves för alla, allestädes, och är den enda räddningen från fördärfvet. Den ursprungliga ebreiska betydelsen af ordet "bättring" är att sucka, vändas, jämnra sig, ångra sig; medan det grekiska ordet betyder sinnesändring, det ångår mig, det ångrar mig, hvilket allt tyder på en inre djupgående uppväckelse till känslan, förståndet och viljan. Vi kunna därför och med R. A. Torrey säga: "att bättringen är en sådan sorg öfver synden och afsky för densamma, en sådant sinnesändring, som kommer syndaren att af hela siff hjärta vända sig bort från synden

och omfatta Jesu Kristi evigt gällande förtjänst." Ordet bättring fattas här uti inskränkt betydelse, annars plägar man däruti innesluta alla nådeverkningarna, som leda upp till och ingå uti omvändelsen och den dagliga bättringen. Ånger och tro äro de tvenne delarna, som tillhöra omvändelsen och ingå i den sanna bättringen. Mycket går under namn af bättring, som dock intet annat är än själfgjord bättring, i egen kraft, eller och ett förlitande på vissa ljufliga förnimnelser eller ock på en hastigt påkommande förskräckelse, ett känslornas uppskakande, hvilket ofta sker på beställning genom vissa konstmakare på det området som drifva sitt geschäft under religiösa namn och förmedelst åtbörder och berättelser framlocka lärar eller genom andlig öfverrumpling, pockande, hotande, komma många att under känslans uppskakning underteckna ett kort eller på något annat sätt intyga, att man vill lefva för Herren.

Den sanna bättringen kännetecknas genom en djup syndakänedom, känsla af Guds vrede öfver synden, syndasorg, samvetsqual, andens fattigdom, att man med publikanen ropar: Gud, misshandla dig öfver mig, syndare; beder Gud om förlåtelse, upphör med öfverträdelserna, sina skötesynder och styggelser och afstår från sina egna påfunder och tankar; vänder sig till Gud i bön, brukar hans ord, anammar i sann tro Jesu Kristi förtjänst, görande bättringens frakt, goda gärningar.

Följderna af en sann bättring, som har sin anknytnings- och utgångspunkt i samvetet, blifver fröjd i himmelen för Gud och hans änglar; synden förlätas och utplånas i Jesu namn och för Jesu skull. Jesus Kristus är den ende Frälsaren, och en fullkommen frälsare, för sin eviga förtjänsts skull. Endast genom sann bättring erhålles den Helige Ande; och vederkvickelsens tider komma därigenom till den enskilde, till församlingen, till samhällen, land och folk. Låt det blott komma därhän, och man skall snart förspörja ett gny bland de döda benen. O, huru längtar och beder icke hvarje troende, vakande själ om sådana vederkvickelsens tider. Låtom oss icke förtröttnas; Gud hörer bön. Snart skall ock Herren Jesus komma; bi-öda blöti! Det fordras dock gudomliga medel för att åstadkomma den

sanna bättringen. Den är en Guds gåfva; en människa kan icke taga, utan att det varder henne gifvet af Gud. Här fordras tålmod, om man icke skall ila åstad i egen kraft och med mänskliga medel söka åstadkomma sin egen frälsning, förgätande att den korsfäste, men nu uppståndne Frälsaren allena är mäktig att gifva bättring. Detta sker genom samvetets uppväckelse genom lagen och dess inträngande, öfvertygande och fördömande kraft, hvarunder Guds rättfärdighet varder uppenbar genom evangelium, såsom Luther säger: "Den Helige Ande har kallat mig genom evangelium, i det att han krafteligen öfvertygar syndaren om Guds goda ändamål, ej mindre med återlösningen än skapelsen, till människors välgång och salighet, samt om Guds stora tålmod och förbarmande, i hvilket han nu i så lång tid fördragit och väntat på syndarens omvändelse och på allehanda sätt visat sig benägen till att göra honom godt.

Således är predikandet och betraktandet af Guds ord det mäktiga bättringsmedlet. Äfvenså betjänar han sig af män, uppfyllda af den Helige Ande. Men det fordras icke blott predikanter och predikan, utan ock att den för hvilken det predikas tror det predikade ordet och emottager det såsom Guds ord. Väl kan han icke af sin egen kraft tro, men om han icke gör den Helige Ande motstånd, verkas denna tro hos honom. Guds godhet, tålsamhet och långmodighet förer människan till bättring; äfvenså hans kärleksfulla tillrättavisning och aga. Herren beskäre oss vederkvickelse vid begrundandet af detta högst viktiga och betydelsefulla ämne.

Diskussionen.

Pastor G. A. Anderson från La-Conner: Vi önska först tala om bättringens möjlighet. Detta har ofta varit en stötesten, ty en del människor tro, att de när som helst kunna göra bättring, blott "we make up our minds", som det är brukligt att säga. I apostlagärningarnas 11 kap, läsa vi, att "Gud har gifvit hedningarna bättring till lif"; och i 2 Tim. 2: 25, 26, säger Paulus till alla Herrens tjänare att med saktmod tillrättavisa evangeli motståndare, i hopp att tillbliventys Gud gifver dem bättring till att förstå sanningen, och de besinna sig från djäfvulens snara, af hvilken de äro fångna

under hans vilja. Vi ha således ej i oss själfva förmågan till sann bättring, men när Gud kallar oss, så kunna vi lyda. Och den sanna bättringen är möjlig på grund af Guds kallande och upplysande nåd. Hvad nu den sanna bättringen innebär, det tydliggöres genom profeten Esaias i det 55 kap., där han säger: Den ogudaktige öfvergifve sin väg och syndaren sina tankar och omvände sig till Herren och till vår lifs Gud, ty när honom är mycken förlåtelse. Bättringens förnämsta frukt är därför syndaförlåtelsen, och där syndernas förlåtelse är, där är ock lif och salighet.

Pastor Martin L. Larson från Seattle: När det gäller bättringens nödvändighet så faller det sig nog lätt att kunna säga: jag vet, att det är icke som det borde vara, men jag vill nog söka bättra mig; ännu är jag ung och frisk och har så mycket att bestyra om, att jag ej har tid för andaktsöfningar såsom önskligt vore, men jag vill nog bättra mig och bli ett Guds barn, innan jag dör. Så är mången medveten om att icke vara hemma i fadershuset; ja, medveten om att icke ens vara på väg dit. Vi skola icke glömma, att bättringen är nödvändig nu. Men hur skall man då börja, torde någon fråga? Hur var det med den förlorade sonen? Så länge han hade något kvar af sina ägodelar, så länge hade han vänner och lefde lugnt. Men när dessa ägodelar togo slut, då kom han i nöd och allvarligt bekymmer och började tänka på sin rike fader, hvars legodrängar t. o. m. hade bröd i öfverflöd. Ja, när man så vid predikan eller andaktsstunder känner Guds kallande nåd, känner sig fattig i anden och förnimmer, att allt som världen har att bjuda på är ovaraktigt och förgängligt, då är den behagliga tiden, då är salighetens dag. En ung man sade mig där han låg på sjuklägret: "Här är en dålig plats att bättra sig, det skall man göra långt innan man kommit hit."

Pastor J. A. Levin, missionär i Alaska: Att bättring är nödvändig till salighet, det ha vi redan hört af Guds ord. Trodde vi nu rätteligen på detta ord, så behöfdes icke så mycken tid till samtal öfver detsamma. Men här få vi påminna oss om vår barnalära: Jag tror, att jag icke af mitt eget förnuft eller kraft kan tro på Jesus Kristus, min Herre, eller komma till honom; utan den He-

lige Ande har kallat mig genom evangelium, o. s. v. Skall någon sann bättring förekomma, så får det vara en Guds sak. Människans makt räcker icke till. Men Gud kallar den ogudaktige att öfvergifva sin väg och syndaren sina tankar. Kraft att kunna lyda denna kallelse ligger uti ordet, då man hörsammar det och gör såsom det bjuder. Se den förlorade sonen. Han stod upp, han gick hem. Det var hans svåra belägenhet och tanken på hemmet som manade honom att fly ut ur syndens land. Denna maning åttlydde han.

Pastor Rubert Swanson från Vancouver, B. C.: Det har redan blifvit nämndt, att bättring är nödvändig. Detta förnimmer ock den, som kommit till kännedom om sin verkliga belägenhet. Men någon torde fråga: "Är bättring möjlig så länge vi vistas i detta syndens land?" Människan vill så gärna skjuta skulden på Gud och fördjupa sig allt mer och mer i syndasäkerhet. Och när det blir frågan om sann och allvarlig bättring, då ser hon ingen egentlig orsak därtill, tröstande sig med att hon är icke sämre än andra. Och blir det då frågan om det allmänna syndafördärfvet, så blir hon nästan upprorisk till sinnes, föregifvande det orätta uti att få lida för en annans, nämligen Adams, olydnad, förgäntande, att det är hennes egen olydnad mot Guds ord som leder till förtappelse. Röster ifrån himmelen ha icke saknats. Nalkas Gud, så vill jag nalkas eder, säger Herren. Och hafver icke Gud kallat? Hafven I icke känt eder uppmanade af Herrens Ande till bättring? Om så är, att I icke vandren i lydnad inför Gud, på hvem viljen I då skjuta skulden till eder ofärd? Se på honom, som hade varit sjuk i 38 år! Det var genom lydnad och förlitande på Jesu ord: stå upp och gå! som han vann sin hälsa. Att hålla fast vid Guds ord är enda möjligheten till bättring.

Pastor V. N. Thorén fr. Everett: Med afseende på bättringens nödvändighet är väl ännu mycket att säga, och vilja vi då göra den frågan: Är bättring nödvändig för alla? Människor tänka ofta så här: Vi äro Guds barn allesammans och hafva intet ondt gjort. De räkna intet för synd, som ej straffas eller förbjudes af den borgerliga lagen. Jag har träffat många sådana människor, som sagt, att bibeln

frambäller bättring, och denna bättring är rättmätig för den lägre klassen (det eländiga packet), men för bildade personer, som veta huru de skola lefva, behöfves icke denna bättring, som bibeln omtalar. Min vän, ingen är så from, att han kommer till himmelen på denna sin egna fromhet. Människans egna rättfärdighet, som hon söker ikläda sig, är intet annat än buller i Guds öron.

Hvad är bättring? Man gör det ofta till förbättring. Man vill lappa den gamla klädnaden. Man slutar svärja, supa etc. En viss man sade mig: Jag minns, när de breda gatorna i staden icke voro breda nog för mig, utan jag hamnade i rämlarna. En ung man, som blifvit kväkare, sade mig: Jag har kastat bort min guldring och min guldkedja, detta fäfänglighetens präl, och bär nu detta svarta band, som ni här ser. Hvad skall Gud i himmelen säga till denne unge man, som söker inträde i himmelen på dessa grunder: "Herre, du vet hur jag handlade, medan jag lefde. Jag bortlade mina guldringar och mina guldkedjor och skaffade mig en hatt olik de andra och hade min rock skuren anordnada än de vanliga i världen." Är detta den rättfärdighetsklädnad, som behagar Gud?

Vill du, min vän, se början till sann bättring, så må du erfara och förstå, hvad jämmer och sorg det med sig hafver, att man öfvergifver Herren sin Gud. Man må förstå, att bättringens beskaffenhet i första hand är en hjärtkännedom. Denna kännedom leder till det andra steget, att man får se den Gud, som man brutit emot, och ser hans tålmod. Då börjar man att bedja och ropa: O Gud, kan du hjälpa mig, kan du rädda mig!

Pastor Levin: Om den sanna bättringen ha vi hört mycket. Må Gud få tillämpa det. Många göra nog bättring, men stanna på halfva vägen. Med den förlorade sonen säga de, jag har syndat och är icke värd att kallas din son. Men här stannar man. Man aflägger vissa yttre styggelser, men man står ej upp och hastar hem mot fadershuset. Det är först då, när man glömmet all sin egen förtjänst och värdighet och tänker blott på rikedom och arfvet där hemma och förnimmer sin egen andliga fattigdom — först då bekänner man med Paulus: Jag lefver, dock icke nu jag,

utan Kristus lefver i mig; ty det jag nu lefver i köttet, det lefver jag i Guds Sons tro, som har älskat mig och gifvit sig själf ut för mig.

Pastor Larson: Det är alltid svårt att komma till klarhet om hur det förhåller sig med bättringen: om den beror allenast på Gud, eller om människan har något därmed att skaffa. Lätom oss se. Vi tänka oss en människa, som kommit till denna önskan, att hon vill bättra sig. Hvem har åstadkommit denna vilja, denna önskan? Guds Ande. Om nu Guds Ande får vidare förstärka denna vilja, så blir hon till slut så stark, att om alla släktingar och vänner börja säga emot och anse det onödigt att tillhöra församling och på så sätt arbeta för Guds rike på jorden, så skall dock Guds kraft i dig öfvervinna dessa frestelser så, att du lyder Herrens maning, ihågkommande apostelns ord: Man måste mer lyda Gud än människor. Käre vän, lyd du Guds röst, och du skall blifva frälst. Om mannen med den förtvinade handen ej åtlydt Jesu befallning: Räck ut din hand! så hade han icke blifvit helbrägd. Hade han t. ex. sagt: Hvad tjänar det till att räkka ut min hand? Någon helbrägdagörelse ligger väl icke däruti? Om mannen handlat och sagt på så sätt, så hade han måst gå där med sin hand lika torr och förtvinad som förut.

Pastor Levin: Många tänka så här: Jag kan icke göra bättring. Glöm då icke att fråga dig, när du får längtan efter himmelen — längtan efter ljus: Hvarifrån kommer denna inre verkningskraft? Från Satan? Nej, från Gud, den Helige Ande. Slå nu ej bort dessa tankar. Låt Anden få fullborda, hvad han påbörjat.

Pastor Thorén: Bättring se vi af Guds ord är en så viktig sak, att om vi icke bättra oss, skola vi förgås. Bättring är något, som folk aldrig tyckt om. Johannes döparen kom som bättringspredikant, honom tyckte de icke om. Profeterna före honom hade alla varit bättringspredikanter. Om dessa säger Jesus, att somliga blefvo hudflängda, somliga stenade.

Bättring är icke något, som blott är nödvändigt undantagsvis. Det är icke grofva syndare blott; alla behöfva bättra sig. Bättring är icke heller något, som människan när som helst kan företaga. Det skall

komma tider, då människan icke kan finna Herren. Söken därför Herren, medan man kan finna honom, åkallen honom, medan han är när. Den Helige Ande manar till bättring i dag, icke i morgon eller på ålderdomen. Gud vill hafva ungdomskrafterna. Det är en dålig gåfva att bjuda Gud på dräggen af sitt syndalif. Jag har sett många unga onvända sig till Gud, men få af de gamla. Visserligen vill Gud äfven frälsa de gamla, ty han vill ingen syndares död, men de ha blifvit så rotade i synden, att det blir svårare att rycka dem lös.

Pastor C. E. Frisk från Tacoma: Man lär snart känna betydelsen af bättringen, när man ser människor som icke alls bry sig därom. Hvilken olycka och jämmer äro de icke ofta orsak till? Sådana människor få dock ofta förstå, att det som blifvit dem sagdt om bättring är sant. De stora brott, om hvilka man dagligen hör, äro alla gjorda på grund af uraktlåten bättring. Hvilken stor betydelse har det icke för den enskilde och ett folk att göra bättring.

Pastor Larson: När Petrus hade hållit sin pingstpredikan, så fick folket ett styng i hjärtat och frågade: Män och bröder, hvad skola vi göra? Och han svarade: gören bättring. Där låg redan bättring uti det, att de frågade: hvad skola vi göra? Men ändå säger Petrus: gören bättring. Däraf må vi lära, att bättringen är någonting, som aldrig får sättas åsido. Skriften vet ej af någon salighet utan den sanna bättringen.

Pastor Levin: Vi finna af Guds ord, att bättringen är icke alltid sunn, där den förekommer. Farao gjorde bättring, men det var blott i nödens stund. Saffira och Annanias ljögo, när de framburo värdet af sin åker. Deras bättring var falsk. Tecken på sann bättring se vi hos Paulus i Damaskus, när det heter: Se, han beder. Hon, synderskan vid Jesu fötter: Hon grät. Hos röfvaren på korset: Vi lida, det våra gärningar värda äro, men denne hafver intet ondt gjort. Herre, tänk på mig, då du kommer i ditt rike.

Är du medlem i församlingen?

En af kyrkans svåraste uppgifter har städse varit vinnandet af nya medlemmar. Pastorn hör därvid lika många och ännu flera ursäkter än tjänaren i Herrens liknelse (Luk. 14), som var utsänd att inbjuda till

den stora nattvarden. Som bekant urskuldade sig den ene med att han köpt ett jordagods, den andre att han köpt några oxar, och den tredje att han tagit sig hustru. Men alla dessa ursäkter voro dock alldeles värdelösa. Hvarken åker eller oxar eller äktenskap bör hålla någon bort från Guds rike. "Vill ni icke blifva medlem i vår församling och hjälpa till att uppbygga Guds rike?" Så har redan mången blifvit tillfrågad. Hurudana svar gifvas? Den ene säger: "Jag är för fattig, jag behöfver hvarje cent för min familj." Den andre säger: "Jag har ännu skuld på mitt hem, den måste jag först betala." En tredje säger: "Jag vill vänta ännu en tid och se, huru det kommer att gå med församlingen." Dylikt och mycket annat får pastorn höra. Dock är det allsammans tomt tal. Den som är fattig bör dock besinna, att hvad som användes för Guds rikets uppbyggande icke är förloradt eller bortkastadt: Gud kan rikligen ersätta det med sin på välsignelse så rika hand. Den rike bör ihågkomma, att de jordiska ägodelarna äro oss af Gud förlånade lån, för hvars bruk vi måste aflägga räkenskap. Och om en hvar vore så rädd och ville vänta för att se, huru det ginge med församlingen, då kunde aldrig någon församling bildas. Vi behöfva män, som utan tvekan bedja, lägga händerna vid verket och arbeta, förtröstande på Gud. Det går väl icke alltid så fullkomligt till i församlingen, det gifves där icke idel jubeldagar, lika litet som i familjelifvet, men hvarest Guds ord råder och är rättesnöret, där går det framåt och uppåt, äfven om framåtskridandet är förborgadt för människoögon.

Kommen, I kristne, hjälpen till att uppbygga den plats, där I bon. Kommen, I unge kristne, som hafven uppvuxit i våra församlingar; låten eder icke längre nödgas och inbjudas, kommen och hjälpen äfven I. Mången cent gifven I ut onyttigt, hvilket I senare skolen ångra, men öfver hvad I gören för Herren skolen I glädjas intill er senaste ålder. Blifven verksamma medlemmar af eder lutherska församling. Viljen I en gång tillhöra de heligas församling i himmelen, så låten det vara eder angeläget att redan här varda funna i Guds nåderike såsom Guds ords flitiga hörare, men ock såsom verksamma medlemmar.

Från tyskan.

Columbia,

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 15 i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Hufvudredaktör:

Pastor Gustaf Bergman,

1902 Harris ave., Bellingham, Wash.
Medredaktörer:

Pastor B. S. Nyström.

Pastor N. J. W. Nelson.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige.....65 "

OBSERVERA!

A den å tidningen eller omslaget fastklustrade adressslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerations-tiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adressslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill., P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. Larson, ordförande,

911 Stewart st., Seattle, Wash.

Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,

1717 Franklin ave., Astoria, Oreg.

Pastor C. J. Renhard, kassör,

560 Rodney Ave., Portland, Ore.

Pastoralä förrättningar.

DÖPTA.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 9 juli: Embla, dotter till mr och mrs William Smith, Troy;

den 16 sept.: Clara Linné, dotter till mr och mrs Victor Wetter, Moscow;

den 1 okt.: Irene Theodora, dotter till mr och mrs Conrad Peterson, Moscow;

den 6 okt.: Florence Lilian, dotter till mr och mrs Claus A. Lundquist, Moscow;

samma dag: Roy Elford, son till mr och mrs J. Gottfrid Lundquist, Moscow.

Af pastor G. E. Rydquist:

den 12 sept.: Walter Eugene, son till George och Anna Dow i South Bend, Wash.;

samma dag: Edith Bengtia Sofie och Alfred Verner, barn till Alfred och Selma Swenson i South Bend, Wash.;

den 24 sept.: Harald Elfving, son till kapten Charles Larson och hans hustru Hilda (född Elfving).

Af pastor Martin L. Larson:

den 3 sept.: Thelma Elisabeth Gertrude, dotter till mr och mrs Guy Mc Causland, Seattle;

den 4 sept.: Alvin Teodor, son till mr och mrs Olof Hanberg, Charleston, Wash.;

samma dag: Mildrid Ruth, dotter till mr och mrs John Olson, Seattle;

den 5 sept.: Svea Nora Alisa, dotter till mr och mrs John Opdal, Colby, Wash.;

den 10 sept.: Gladys Cynthia, dotter till mr och mrs C. Amundsen, Seattle;

den 17 sept.: Hilda Margaret, dotter till mr och mrs M. J. Oudahy, Seattle;

den 20 sept.: Lillian Evelyn, dotter till mr och mrs Herman Abrahamson, Riverside, nära Seattle.

Af pastor J. Jespersion:

den 17 sept.: Melvin Theodore, son till mr och mrs Carl W. Peterson;

samma dag: Florence Sophia, dotter till mr och mrs Ole Erikson;

den 25 sept.: Carl Wilhelm, son till mr och mrs Carl Fredrik Anderson.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 14 sept.: Aile Olivia, dotter till Karl och Amanda Enegren, Coos River, Oreg.

VIGDA.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 26 juli: John A. Barthles och Emma Benson, båda från Moscow.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 23 sept.: John Anderson och Senne Johanna Wirtick, båda från North Bend, Oreg.

Af pastor J. Jespersion:

Den 2 sept.: Alfred Swanson och Alma Larson, båda från Spokane;

den 3 sept.: Wm. F. McClaud och Alma Jackson, båda från Spokane;

den 6 sept.: Ira John Mackenzi och Edla Almida Anderson, båda från Spokane;

den 11 sept.: Oscar Jarvi och Ida Ronka, båda från Spokane;

Den 16 sept.: Otto Werner Larson och Ida Maria Erikson, båda från Dartford, Wash.;

den 23 sept.: Edward Munson från Rossland, B. C. och Alma Gustafson från Spokane;

samma dag: John Northen och Sigrid Emilia Paulina Anderson, båda från Spokane;

samma dag: Christian N. Bostrom och Emilia Sophia Peterson, båda från Spokane.

Af pastor G. E. Rydquist:

den 12 sept.: Alfred Wilson och Elvira H. Nygård, båda från South Bend, Wash.

den 15 sept.: Victor Rodes och Fanny Flöjt, båda från Astoria;

den 18 sept.: Hjalmar Johnson och Dagmar Pearson, båda från Chinook, Wash.

Af pastor Martin L. Larson:

den 2 sept.: Asbjörn Olson från Renton, Wash. och Ida Christina Carlson från Seattle;

den 16 sept.: J. Henry Lillsjö och Ida Maria Sundquist, båda från Seattle;

den 23 sept.: Ernest Carlson och Anna Jakobson, båda från Seattle;

den 30 sept.: Jack Wiberg från Interbay, Seattle, och Ruth Fransen från Seattle.

JORDFÄSTADE.

Af pastor Martin L. Larson:

den 4 sept.: Christine Larson, Seattle, 22 år gammal;

den 24 sept.: Johan Erik Swanson, West Seattle, 51 år gammal, medlem i Seattle.

Af pastor G. E. Rydquist:

Af pastor G. Rydquist: SrEqlae c den 23 sept.: Fruus Alvin Hagman.

Kyrkliga nyheter.

Från Moscow-pastoratet. Den 27 sistlidne september lades hörnstenen till vår nya kyrka i Moscow. Den högtidliga akten utfördes af konferensens ordförande, pastor M. L. Larson, som ock höll ett för tillfället lämpligt tal om hörnstenen i Sion. Herren Jesus Kristus. Pastor J. Jespersion var ock närvarande och höll tal på engelska språket om den lutherska kyrkan. Hörnstenen är en vacker marmorsten. Följande inskription är inhuggen å densamma: *Sw. Luth. Zion Church, 1905.* Den skänktes af stadens gratiansbruggare, mr G. H. Moody. Följande saker inlades i en ask, som placerades i muren invid hörnstenen: Bibel, psalmbok, katekes, församlingskonstitution, historik öfver församlingen, afskrift af protokollet fördt vid senaste årsstämmen, namnlista på församlingens medlemmar, förteckning på ämbetsmännen i församlingen, söndagsskolan, kvinn- och ungdomsföreningarna samt bygg-

nadskommittéens medlemmar, konferensens minnes-album, konferensreferat, synodalreferat, ett exemplar af hvardera af tidningarna *Augustana*, *Ungdensvännen*, *Augustana Journal*, COLUMBIA, *The Lutheran*, *Moscow Evening Journal*, *Moscow Mirror* och *North Idaho Star*, förteckning på stadens ämbetsmän och uppgift på stadens folkmängd samt förteckning öfver stadens kyrkor och deras pastorer. Den vid tillfället upptagna kollekten belöpte sig till omkring \$18.

Jordvåningen till denna nya kyrka är byggd af sten; själfva kyrkan blir af trä. Storleken är: längd 60 fot, bredd 40 fot, höjd (sidoväggarna) 20 fot. Det blir en korskyrka, och hela bredden öfver midtelskeppet blir 44 fot. Tornet får sin plats i det ena hörnet. I jordvåningen kommer skolrum, kök m. m. att inredas. Där kommer ock värmapparat att insättas. Kostnaden för hela kyrkan är beräknad till omkring \$5,000.

Då detta skrives, är man i färd med att framköra virket till byggnaden, och om Gud gifver passande väderlek, kommer arbetet å uppförandet att bedrivas med all kraft. Vårt hopp är att få kyrkan färdig för invigning vid konferensens årsmöte härstädes i slutet af nästkommande februari.

Pastor Larson gjorde ock ett besök i Troy, där han på e. m. och kvällen den 28 sept. predikade för tacksamma åhörare. Vi tacka hjärtligen båda pastorerna för deras besök, tal och predikningar!

Hr E. E. Löbeck, en norsk nykterhetskämpe, höll goda nykterhetsföredrag i våra kyrkor i Moscow och Troy den 5 och 6 dennes.

Söndagen den 8 dennes firades Herrens heliga nattvard i vår församling i Troy. Hr J. H. Anderson jämte hustru och tre barn förenade sig därvid med församlingen. Familjen hade betyg från Bethaniaförsamlingen i Duluth, Minn. Hjärtligt välkomna!

Concordia-föreningen i Troy, som hvilat under sommaren, håller sitt första möte denna säsong kvällen den 21 dennes. Öfriga föreningar inom pastoratet äro i oafbruten verksamhet och hålla sina regelbundna månadsmöten.

Konfirmationsläsning har påbörjats i både Troy och Moscow. De båda klasserna räkna 10 och 18 med-

lemmar respektive. I den sistnämnda klassen äro 4 barn från Cordeliaförsamlingen medräknade.

Marshfield, Ore. En särskild högtidsstund bereddes vår ev. luth. församling härstädes söndagen den 10 september, i det att då konfirmerades församlingens nattvardsungdom till antalet 4, tre gossar och en flicka. En fjärde gosse, Ernst Mattson, hade deltagit i undervisningen till en vecka före konfirmationsdagen, då han på grund utaf sjukdom måste afstå från vidare deltagande i förhören och omhändertagas af läkare. Utgången är ännu oviss. Må själaläkaren Jesus skänka den frid, som öfvergår allt förstånd, och i sin saliga gemenskap bevara hjärta och sinne till den stora konfirmationsdagen i himmelen. Må de konfirmerades trohetslöften till Gud vara lika hjärtligt menade som Guds löften till dem. Må ingenting få skilja dem ifrån Guds frälsande kärlek i Kristus Jesus.

På ofvannämnda dag hälsades fyra medlemmar välkomna till medlemskap i församlingen; af dessa voro två kommunikanter och två barn.

B. F. B.

* * *

Tacoma. Det nya eleganta prästhuset, som lutherska församlingen låtit uppföra åt sitt prästfolk, är nu färdigbyggt och måladt.

—Den 19 sept. stiftade pastor C. E. Frisk, biträdd of kateket S. D. Hawkins, en svensk-finsk ev. luth. församling i Olympia. Ett trettiotal personer utgöra den nybildade församlingen, som redan samlat genom sin syförening en grundfond på närmare hundra dollars för kyrka. Intresset för luthersk verksamhet är stort bland svensk-finnarna i Olympia. Äfven de tyska lutheranerna hafva i dagarna påbörjat kyrkobygge, hvilket de hoppas hafva färdigt till i slutet af oktober.

—Förliden vecka besökte pastor Frisk, åtföljd af kateket Hawkins, den af pastor Frisk för tvenne år sedan stiftade församlingen i Rochester, Wash., och höll gudstjänst och nattvardsgång i skolhuset. Oaktadt vädret och väglaget var mycket svårt, kom dock folket mangrant till gudstjänsten. Åtskilliga familjer förenade sig med församlingen. Ett trognare och af väderlek och väglag oafskräckt folk är sällsynt.

—Vidga af pastor C. E. Frisk: Mr Henry Peterson och miss Esther

Albertina Anderson uti mr och mrs Gust Swansons högtidsprydda hem, 1011 N. Tacoma ave. Mr och mrs Peterson reste samma afton vigseln ägde rum till Portland för att bese Lewis & Clark utställningen, hvarefter de komma att bosätta sig i LaConner, Wash., hvarest brudgummen har bokhandelsaffär.

Spokane, Wash. Varmapparatt håller på att insättas i kyrkan. Kvinnoföreningen betalar för den.

—Den 20 okt. skall de små flickornas förening hålla fest och försäljning på saker, som den förfärdigat.

—Konfirmationsklassen räknar 12 medlemmar nu, och flera komma att förena sig med den.

Astoria. Vår församling i Astoria håller på att insätta ny varmapparat, en så kallad "furnace." Den gamla "stoven", som för många år sedan var en skänk till församlingen af Gust Holmes, har tjänat ut och får nu gifva rum för denna nya och mera ändamålsenliga inrättning.

—Församlingen håller på med att göra förberedelser för firandet af en 25 års-fest. Festen kommer att firas tacksägelsedagsveckan.

* * *

Coeur d'Alene, Idaho. Den 17 september var en stor högtidsdag för vår lilla församling här. Då firades nattvardsgång och konfirmation för första gången. Konfirmationsklassen, tre gossar och en flicka, som undervisats af stud. Anders André, hade på den korta tiden af fyra månader inhämtat rätt god kristendoms-kunskap. Kyrkan var fullsatt, både på förmiddagen och kvällen, med uppmärksamma åhörare.

—Pastor J. Jespersion från Spokane förvärtade konfirmationsakten och nattvardsgången.

—Den 18 sept. på kvällen samlades en stor skara hos mr John Nelsons, där studerande André under sommaren haft sitt hem, för att säga tack och farväl till herr André. En gåfva på \$35 öfverlämnades till honom såsom bevis på de närvarandes kärlek och tacksamhet. Sedan stud. André lämnat församlingen, förestås densamma af stud. Oscar Liden.

* * *

Från Portland-distriktet. Det är länge sedan COLUMBIAS ärade läskrets sågo något ifrån oss såsom distrikt. Vi hafva dock varit verksamma både i vårt enskilda församlings-

arbete och äfven uti att hålla missionsmöten. Sådana hafva hållits i Hockinson, Wash., den 27—29 juni; i South Bend, Wash., den 12—14 juli; i Gresham, Ore., den 28—30 augusti. Broder Nyströms församlingar äro väl icke bland våra större församlingar i konferensen, men när missionsmöten hållas där, äro de stora. Då gå medlemmarna, både små och stora, "man ur huse" till kyrkan och stanna hela dagen. Både i Hockinson och Gresham är vårt folk på det hela taget mycket kyrkligt, och det är en verklig uppmantran för oss att hålla missionsmöten där.

—Vår församling i South Bend kan med rätta kallas en "stridande församling." Den kämpar hårdt och tappert för sin tillvaro. Där äro blott några få medlemmar. Och för denna lilla kärntrupp att hålla församling och verksamhet uppe vill säga mycket. Det är väl den minsta församling i synoden, som har egen kyrka så godt som skuldfri och uppehåller regelbunden verksamhet. Vi hoppas att få se allt vårt kyrkliga skandinaviska folk i South Bend förenadt i detta vårt lutherska Zion.

—Nästa gång vilja vi något utförligare skriva om missionsmöten i Nehalem och Portland.

Missionsfältet.

Renton, Newcastle, Coal Creek, Black Diamond, Franklin, Ravensdale m. fl. platser i Washington. Dessa platser ligga utmed Columbia & Puget Sound-järnvägen, hvilkens stambana utgår från Seattle och löper 35 mil i sydostlig riktning genom King county till Franklin. Hufvudindustrierna äro kolbrytning, skogsafverkning och timmertillverkning. Grufdrift idkas dock mest och gifver sysselsättning åt en stor del af befolkningen på dessa undangrömda platser i de djupa skogarnas famn. Det religiösa intresset hos folket är i allmänhet ringa. De bo ej här, de blott gästa, uppslå reställ för natten och afflytta i morgon till annan ort. Väl borde detta pilgrimslif kraftigt påminna dem om jordelivets ovisselhet och nödvändigheten af att med ifver söka skaffa sig ett varaktigt, ett förblifvande hem, ett evighetshem, men, tyvärr, det är sällan något sådant resultat förspörjes, utan man blifver tvärtom ofta läkgiltig för lifvets viktigaste intressen.

Svenskar och svensk-finnar finnas

i större och mindre antal på alla platserna, men utsikt att få någon ordnad kyrklig verksamhet till stånd förefinnes ej. Dels är, som sagdt, intresset ringa, dels är anställningen i grufvorna och vid sågverken obeständig, och dels är folket söndratt i kyrkligt hänseende. Det enda man på detta fält kan göra, är därför att vid tillfälliga besök samla så många som möjligt af byarnas invånare omkring Guds ord. På somliga ställen är det högst få af de inbjudna, som hörsamma kallelsen äfven till en tillfällig gudstjänst. Här och där påträffar man själar, som hungra efter Herrens ord och glädjas öfver besöken. Herren verkar sitt verk bland människors barn, äfven där vi minst förmoda det. Herrens vägar äro ofta fördolda, men nåd och trohet känneteckna dem alltid. Ja, Gud är trofast, äfven då vi bryta våra löften, han älskar äfven om offerelden slocknar på vårt hjärtas altare, han går efter det förlorade faret, till dess han finner det. Gjorde han ej detta, så vore det förfångt att missionera så väl i den kristna världen som i hednavärlden. Vi få räkna vår Herres outtröttliga tålmod för vår frälsning.

Renton är en förstad till Seattle och ligger omkring 12 mil sydost från S. vid södra ändan af Lake Washington. Här finnas blott få svenskar. Från Renton utgår en bana af C. & P. S. Ry., som löper 8 mil i nordostlig riktning till Newcastle och Coal Creek. De största arbetena försiggå för närvarande på den senare platsen, och det mesta folket finnes samladt där. Gudstjänster hållas här i en vattenreservoar. Detta låter underligt, men man märke väl, att vattnet har torakat ut, så att man numera kan gå torrskodid på bassingens botten. Då grufbolaget nämligen ej vidare behöfde använda reservoaren, gifvo de arbetarna rättighet att inreda rummet till samlingslokal. Här hålla nu bl. a. äfven Good Templars sina möten, och för de senare kan ju lokalen anses särskildt lämplig, då man besinnar för hvad ändamål rummet ursprungligen användts.

I New Castle finnes en kyrka, som är gemensam för alla nationer och alla trosbekännare. Det borde ju enligt somligas åsikt vara en idealkyrka, men den som med opartiska ögon skärskådar kyrkan i N. C. skall sväriligen kunna upptäcka mycket

som är idealiskt vare sig uti hennes yttre eller inre. Efter flitigt sopande och fejande fick jag henne så pass i ordning, att vi kunde samlas där till gudstjänst. I Coal Creek och Newcastle äro rätt många svenska och svensk-finska familjer. Emellan Renton och Newcastle ligger vid Lake Washingtons stränder en plats vid namn Garden of Eden. Här skulle sålunda enligt någras mening finnas den paradiska ort, som så många åstundat att få bebo, men huruvida platsen gör skäl för sitt namn, försporde jag ej. Möjligen är det blott en ny hägring.

Historien om Black Diamond, Ravensdale, Franklin och öfriga platser i detta koldistrikt är i hufvudsak densamma som den jag nämmt. Black Diamond är den mest betydande platsen. Där hafva amerikanska baptisterna och kongregationalisterna en gemensam kyrka, som får användas äfven af andra samfund. I Franklin är äfven en unionskyrka. Deuna plats är romantiskt belägen på en bergsluttning i Green River canyon. Staden hänger lik ett svalbo uppe i berget, och där nere i djupet kastar sig den brusande strömmen med ett väldigt dån nedåt och framåt från den ena klippafatsen till den andra. Stora furuskogar omgifva platsen, och man kan i sanning säga, att naturen här är rysligt vild. Jag gick i skogen och sjöng: "Hör de höga furor susa", jag stod på en brygga, som slagits öfver den dånande floden, och sjöng så mycket jag förmådde: "Hör de djupa strömmar brusa!" Ja, här hörde jag Guds röst i naturen såsom aldrig tillföre, såsom det heter i sången: "Jag hör hans röst, där sommarvinden susar, där lunden sjunger och där floden brusar." Men hvad är allt detta, om man icke kan tillägga: "Jag hör den ljufvaste i mitt hjärta tala och mig lugnvala"? Hvad vore lifvet, om man endast hade naturen att vända sig till och icke hade "det ljufva Herrens ord, som vittnar om Guds nåd, om Jesus, som på denna jord fullgjort Guds viljas råd"? Gud vare tack för uppenbarelse i naturen! Gud vare tack för uppenbarelse i ordet! Pörs.

Recept för församlingsmedlemmar.

1. Kom regelbundet till kyrkan; ståma icke hemma, om det är varmt eller kallt, vått eller torrt, och kom icke sent. Ps. 84.

2. Tag med dig din psalm- eller sångbok och deltag i sången. Ps. 89: 2.

3. Lyssna uppmärksamt till predikan och sök därefter bättra ditt lif. Kom icke i afsikt att göra predikanten och hans predikan till föremål för klander. Luk. 10: 16.

4. Bed flitigt för din pastor och för församlingen. 2 Tess. 3: 1.

5. Säg din pastor någon gång ett erkännandets och uppmuntringens ord, han behöfver det; det gläder honom, om hans predikningar hafva gjort dig nytta. Att tala till andra om hans fel och svagheter åstadkommer endast skada. Gal. 6: 1.

6. Om en främling kommer till kyrkan, sä närma dig en sådan och inbjud honom vänligt att komma igen.

7. Tag andra med dig till gudstjänsten; sök förmå dem att ansluta sig till församlingen; låt icke pastorn göra allt arbetet i församlingen. Joh. 1: 41, 42.

8. Gif efter förmåga och villigt till församlingens underhåll; för kyrklig välgörenhet; intressera dig för missionen och det kyrkliga arbetet i allmänhet. 1 Kor. 16: 2.

9. Se för din del till, att pastorn punktligt får sitt underhåll. 1 Kor. 9: 14.

10. Läs de kyrkliga tidningarna. Hvarje hem borde hålla sig med en eller flera kyrkliga tidningar. En kristen bör veta, hvad som sker i Guds rike på jorden.

11. Besök regelbundet församlingens årsmöten; men tänk icke, att allt skall afgöras enligt din mening, och att dina åsikter äro de enda rätta; andra hafva ock något att säga. Mark. 10: 44, 45.

12. Tala med dina vänner äfven om andliga ting, kanske du kan vinna någon själ. Jak. 5: 19, 20.

13. När du märker, att andra medlemmar i församlingen äro flitigt verksamma, så uppmuntra dem och sök icke genom klander att döda deras intresse. Matt. 7: 1.

14. Gör allt du kan för söndags- och kristlig hvardagsskolas hållande. Genom dessa sörges för församlingens framtida bestånd och utveckling. Joh. 21: 15.

15. Gör ditt till, att kyrkan må se prydlig och inbjudande ut. Guds hus bör hafva ett värdigt utseende.

16. När du är sjuk, så underrätta din pastor; det torde eljest dröja länge, innan han får kunnedom där-

om. Gör såsom Lasari systrar. Joh. 11: 3.

17. Uppstår oenighet inom församlingen, så mana till frid. Jak. 3: 16—18.

Om detta sorgfälligt iakttages af alla församlingsmedlemmar, så skall snart allt knot upphöra och församlingen blomstra.

Från lyskan.

Det kristna dopets betydelse.

Joh. 3: 5.

Jesus, vår Frälsare, fastställde dopets nödvändighet till salighet, då han sade: "Utan en varder född af vatten och Ande, kan han icke ingå i Guds rike." Då han sedan utsände sina apostlar att predika hans evangelium efter hans korsdöd och den därpå följande uppståndelsen, befallde han dem att göra alla folk till lärjungar genom att döpa dem till Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Dop-handlingen utgör därför en af inkorporationsartiklarna för Kristi nådefrike på jorden. Utan att hafva blifvit döpt enligt Kristi förordning är ingen en medlem af hans rike, han är icke lärjunge, icke Guds barn och arvinge enligt det nya testamentet.

Uti det gamla testamentets tid var omskärelsen det medel, hvarigenom den enskilda personen ingick uti Guds församling. Omskärelsen utgjorde en af inkorporationsartiklarna uti det förbund, som Gud ingick med Abraham och hans säd. Den naturliga födelsen af israelitiska föräldrar gjorde ingen till medlem af Guds församling då, och den naturliga födelsen af kristna föräldrar gör ingen till medlem af Guds församling nu. Det förra sakramentet var af lagisk karaktär, hade sina bestämde former, sin bestämda tid och sin lagiska nödvändighet, inskräpft genom sina stränga lagiska hotelser. Den som icke vardt omskuren, skulle utrotas utur Guds folk. Det senare sakramentet är af evangelisk karaktär, har sin evangeliska frihet i frågan om dop-sätt och tid, och äfven detta har sin nödvändighet lika mycket som omskärelsen, ehuru af evangelisk natur. Intetdera gifver rum och erkännande åt det mänskliga godtycket.

Den heliga dop-handlingen, af Kristus själf instiftad och förordnad, är ingen ceremoni, ingen skugg-handling, som syftar på tillkomman-

de verkligheter, ej heller är den en blott lydoadsgärning. Den är en handling, som gifver och meddelar hvad det nya testamentet innehåller och lofvar. Vi lefva icke nu uti skuggornas och ceremoniernas rike, utan i verkligheternas. Det gamla förbundet hvilade på de profetiska löftenas grund, det nya på de gudomliga frälsningshandlingarnas historiska grund.

Hvad innehåller och meddelar således det kristna dopet? Därpå kan man svara korteligen: Det innehåller vår Herre Kristi nåderike på jorden. Man blir medlem af hans rike, af hans församling, den kristna kyrkan. Allt hvad detta rike innehåller, allt hvad Guds församling på jorden gifver åt människan, erbjudes och skänkes af Gud till den själ, som mottager Kristi dop. Han erhåller syndernas förlåtelse och den Helige Andes gåfva. Kristi dop vid Jordan-floden är Guds egen härliga predikan om vårt dop i Kristi kyrka. Enfödde Sonen förklarades vara son och ätnjuta Faderns välbehag. Genom dopet blifva vi "iklädda Kristus". Såsom döpta och stående uti dopets nåd äro vi i Kristo således Guds barn och delaktiga af Faderns välbehag. Därför kallas dopet för oss "en födelse." För Kristus var icke dopet en födelse, utan en uppenbarelse, en förklaring, en bekännelse. Han var utan synd, var själf det eviga lifvet och af samma väsen som Fadern. Men han steg ned för att göra oss delaktiga af sin natur, och detta blifva vi genom ny födelse, genom uppfattning och införlifvande med Gud i Kristus. Skola vi blifva saliga, så måste detta ske med oss. Det nya testamentet säger oss, att detta sker uti och genom dopet.

B. S. NYSTRÖM.

Kristendomen

lärer köpmannen att vara ärlig, domaren att vara rättfärdig, tjänaren att vara trogen, barnet att vara lydigt och tåligt, arbetaren att vara ärlig och ådagalägga flit i sitt arbete, arbetsgifvaren att vara billig i sina fordringar. Den lärer enhver att öfva rättfärdighet, bevisa godhet och saktmodighet i det kall, hvari han står.

Hvad har kristendomen lärt dig? Om den hittills icke har lärt dig något, vill du då icke nu öppna ditt hjärta för dess helgande kraft?

En kvadratmeter i himmelen.

Missionär Waldemar råkade en gång på Libanon en stackars kvinna försänt i djupaste armod och nöd. Han tilltalade henne vänligt och medlidsamt, men hon sade honom, att hon i allt sitt elände dock var mycket lycklig. Tillfrågad, hvad som kunde göra henne så lycklig, visade hon honom ett litet paket, hvilket hon hade bundit om sin hals som en amulett. Efter några invändningar förklarade hon sig villig att visa honom sin klenod. Hon uppvecklade det ena omhöljet efter det andra och visade honom slutligen en liten papperslapp, på hvilken ungefär följande stod att läsa: "Jag lofvar härmed innehafvaren af detta papper en kvadratmeters rum i himmelriket, hvarför hon betalt 15 kronor." Papperet var undertecknadt af en katolsk präst. Den stackars kvinnan tillade, att hon en gång ägt en summa af 136 piaster (ungefär 15 kronor) och hade trott, att hon icke kunde använda penningarna bättre än köpa sig en plats för dem i himmelriket, såsom prästen hade erbjudit henne. Om också fattigdom och nöd tryckte henne nu, vore hon dock lycklig, emedan hon visste, att hon vid sin död hade ett ställe i himmelen, dit hon finge komma.

Waldemar förde kvinnan med sig hem till sin fru, hvilken mottog och undfagnade henne på det hjärtligaste. Hon visade sig mottaglig för predikan om frälsningen i Kristus och kom snart till en lefvande tro på honom. Pappersbiten, som en gång gjort henne så lycklig, brände hon upp och dog i tron på honom, som gör syndare rättfärdiga och upptager dem för Jesu utgjutna blods skull i sitt rike. H. N.

Hvad som är viktigt.

En ung flicka, hvilkens sinne var fullt af ärelystna drömmar och planer, kom dock aldrig längre än till de hvardagliga sysslorna inom hemmet. Hon hade aldrig annat än "tråkiga" saker att syssla med. Och allt efter som åren gingo, utan att hon fann någon utväg ur denna "inskränkta" verkningsskrets, och framtiden syntes mörk och hopplös för henne, blef hennes lynne bittert och hon tärdes af en ständig oförnöjsamhet.

Hennes fader, som var provinsialläkare, sade en dag till henne:

"Ser du dessa flaskor, mitt barn? De äro i sig själfva obetydliga ting af ringa värde; men i en håller jag ett dödligt gift, i en annan en ljuft parfym, i en tredje en välgörande medicin. Flaskorna i sig själfva hafva intet värde för någon, men innehållet gör dem viktiga och betydelsefulla. Så är ock förhållandet med våra plikter och arbeten — de kunna ju synas oviktiga och betydelselösa i sig själfva; men tålmodet eller vresigheten, troheten och fröjden eller bitterheten, som vi inlägga i vårt arbete, d. v. s. hvarmed vi utföra det, de äro viktiga, de tillhöra evigheten och odödligheten. En viss författare säger: Fullkomligheten består icke däri, att någon uträttar utomordentliga ting, utan däri, att någon uträttar vanliga ting på ett utomordentligt sätt och i ett rätt sinne.

S—t.

Trygghet.

Herren är mitt ljus och min frälsning; för hvem skulle jag frukta? Herren är mitt lifs värn; för hvem skulle jag rädas? Ps. 27: 1.

Hvad skola vi då säga härom? Är Gud för oss, hvem kan då vara mot oss? Rom. 8: 31.

Jag fruktar icke för skaror af många tusen, som lägga sig mot mig rundt omkring. Ps. 3: 7.

I frid vill jag lägga mig ned, och i frid vill jag somna in, ty du, Herre, låter mig bo afskild och i trygghet. Ps. 4: 9.

På Gud förtröstar jag och skall icke frukta; hvad kunna människor göra mig? Ps. 56: 12.

Du omsluter mig på alla sidor och håller din hand öfver mig. Ps. 139: 5.

Ja, du har räddat min själ från döden, mitt öga från tårar, min fot ifrån fall. Ps. 116: 8.

Så vare då Herren en borg för den förtryckte, en borg i nödens tider. Ps. 9: 10. C. L. A.

Pacifickusten — ett schweizer-landskap.

Hos hvar och en med öppet öga för det sköna och storslagna i naturen förfela aldrig landskapsvyerna på Stilla hafs-kusten att väcka beundran och hänförelse. Särskildt är intrycket mäktigt för främlingar, för hvilka en af våra storslagna naturscener för första gången utvecklas.

I Portland-tidningarna omnämnas tidt och ofta, huru utställningsbesökande främlingar säga sig ej nog högt kunna beprisa landskapets skönhet. Mera berosta turister brukar vanligen afsluta sina loford med att förklara att utsikten öfver Columbia-dalen och Mount Hood är fullt jämförlig med Schweizer-scenerierna. Detta gäller dock icke blott med afseende på Portlands omgifningar, utan äfven öfriga trakter i Oregon och Washington och framför allt om Puget Sound-trakten.

Utän öfverdrift torde man kunna säga, att man förgäfves skall leta efter en mera storslagen tafla än den, som utbreder sig för åskådaren från höjderna i Seattle, Tacoma eller mängden annan af Puget Sound städerna.

Vid den södra synranden höjer det majestätiska Mount Rainier eller Mount Tacoma sin hvita, glänsande hjässa till nästan lika stor höjd som Alpernas högsta spetsar. Men i olikhet med de schweiziska bergen är detta synligt, från basen till toppen, från hafskusten, och på grund därpå framträda dess väldiga dimensioner med en mera storslagen effekt än någon annan bergshöjd i världen. Äfven i öster och norr begränsas synranden af evigt snökrönta bergskammar.

Ej heller saknas de leende, vackra insjöarna, som gjort schweizerlandskapet ryktbart. I sköna, pittoreska omgifningar kunna Lake Washington, American Lake och hundratals andra täfla med de mest beprisade i världen.

Och om man önskar att få en närmare vy öfver bergslandskapet, skall den resande på några timmar kunna hinna tätt fram till de snöbeklädda bergstopparna, från hvilka glaciärer och strida bergsströmmar med väldigt dån störta skummande ned från tusentals fot höga fall och branter.

Men vid omnämmandet af skönheterna i landskapet i dessa trakter förtjänar framför allt Puget Sound att ihågkommas. Med sina tusentals vikar och fjordar och i sin ram af evig grönska företer detta hafsband en oförgätligt härlig anblick. Puget Sound-traktens sceneri förenar med ett ord i sig så många både täcka och storslagna taflor, att sundet säkerligen med tiden skall blifva lika ryktbart för sin naturskönhet som det mångbesjungna Schweiz.

Pacific Tribune.

Strålände ansikten.

En person, som haft att genomgå svåra andliga strider, berättade en dag för en vän, hvilket trosstärkande inflyande en kristen omedvetet utöfvat på henne:

Jag önskar, att några människor visste, huru tröstande deras blotta åsyn är. Jag har ofta sammanträffat med en gammal herre i spårvagnen, och ehuru vi icke kände hvarandra, har det för mig varit af stort värde att få sitta i hans närhet och betrakta hans ansikte, som strålade af godhet och kraft. Det tycktes som hade något däraf meddelat sig åt mig, och jag kände mig mindre nedslagen och försagd efter dessa sammanträffanden. Han själf hade ingen aning om den tjänst han gjort mig. Om de kristna gäfvit sig tid att dröja inför konungen i hans härlighet, så skulle ett återsken af den himmelska strålgjansen oftare synas på deras anleten.

Det kostar något.

Det kostar något att vara en kristen, men det kostar mer att icke vara det.

Vill du vara en kristen, måste du försaka världen och hennes vänskap, nöjen, skatter, ära; du måste bära smäleken, ja, kanske lida förföljelse af denna världens barn; du måste lida mångahanda frestelser; du måste stå i ständigt strid med din själs fiender.

Men det kostar mer än allt detta att icke vara en kristen. Du måste då umbära glädjen och lyckan att hafva frid och ett rent samvete inför Gud; du måste sakna vissheten om syndernas förlåtelse genom vår gudomlige återlösares blod; du måste hela ditt lif igenom vara i ovisshet och tvifvel med afseende på det tillkommande lifvet; och till slut måste du dö med förtviflan i hjärtat.

Hvilket af dessa två ting vill du välja? *Augustana.*

Ett onyttigt lif.

Tusentals människor andas, röra sig och lefva och gå bort från detta lifvets väljobana — och ingen hör något vidare om dem. Hvarför? Ingen hade genom dem blifvit väl-signad; ingen kunde peka på dem såsom medlet för deras frälsning; icke en enda rad, som de skrivit, icke ett enda ord, som de talat, hade

stannat kvar i någon människas minne, och så dogo de. Deras ljus släcktes, och ingen kom vidare ihåg dem. Vill du lefva så och dö så? O min vän, lef för något! Gör det goda och lämna efter dig ett minne, kärt för många hjärtan.

Skrif genom godhet, kärlek, barmhärtighet och hjälpsamhet ditt namn i de människors hjärtan, med hvilka du är efter år kommer i beröring, och det skall icke glömmas. Nej, ditt namn, dina gärningar skola stå kvar i deras hjärtan, som du lämnar efter dig. Goda gärningar skola lysa lika klart på jorden som stjärnorna på himmelens fäste.

DR CHALMERS.

MOLINE PIANON & ORGLAR

äro till alla delar mera omsorgsfullt byggda än alla andra och hafva således en mera klar och fyllig ton samt vara längre. De säljas nu billigt. Kataloger och prislista erhållas gratis genom att tillskrifva

J. PETERSON & CO., - Moline Ill.

WESTERN WASHINGTON

with its vast bodies of timber, affords ample opportunity for the establishment of lumber and shingle mills. The soil when cleared, is exceedingly productive, and fruit, grain and vegetables grow in great abundance. These find a ready market in the lumber camps, the larger cities, and the Alaska trade. Government timber land can still be secured, while cut-over lands, suitable for dairying and truck gardening, can be purchased at reasonable prices along the Northern Pacific Railway, between Seattle and Sumas.

For maps and full information regarding this and other regions along the Northern Pacific Railway, ask for Series H 212. Write to C. W. MOTT, Gen'l Emigration Agent, Northern Pacific Ry., St. Paul, Minn.

OLSON & JOHNSON
Möbel- & Järnhandel

Stort lager & Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herrekiperings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - IDAHO.

J. A. BJÖRKLUND

Kom och besök mitt rikhaltiga lager af

VAGNAR & FÄRMREDSKAP.

TROY, - - - - IDAHO.

Det bästa är alltid det billigaste, och det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Endast bästa arbete utföres å

Moscow Steam Laundry

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insittas i ram.
Rikhaltigt förlag af tailor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office, - Moscow, Idaho.

CHILDERS & CHILDERS

Fresh and Home-made

CANDIES, ICE CREAM & SOFT DRINKS

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för biffläsk, färskött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Dru gist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker samt utrustning för kontor och skolor.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Motter, Wheeler Co.

The Leaders

MOSCOW, - - - - IDAHO.

JAP-A-LAC

Wood finish, Floors. Furniture, etc.

The Gem City Hardware Comp., Ltd.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Columbia

Published monthly by Augustana Book Concern
Rock Island Ill., Price 50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class
mail matter.

Parker Printing Co.

Tryckeri, Bokbinderi

RUBBER STAMPS, BLANK BOOKS

1215 RAILROAD AVE. BELLINGHAM, WASH.
Phone Red 203

Bellingham Bay & British Columbia R. R. Co.

Time Card Effective June 4th, 1905

Trains arriving at Bellingham at
11:10 a. m., and leaving Bellingham
at 4:40 p. m., connect with Cana-
dian Pacific railway at Sumas.

Trains leave Bellingham—

No. 1—Passenger daily 4:40 p. m. for
Sumas, Maple Falls, Glacier, Van-
couver and all points East.

No. 3—Passenger daily, except Sun-
day, 5:15 p. m., for Everson and
Lynden.

No. 5—Mixed daily, except Sunday,
9:25 a. m. for Sumas.

No. 7—Passenger, Saturday only, 8:40
a. m., for Everson, Lynden, Sumas
and Glacier.

No. 13—Passenger, Sunday only, 9:30
a. m., for Sumas.

No. 15—Passenger, Sunday only, 6:10
p. m., for Everson and Lynden.

Trains Arrive Bellingham—

No. 2—Passenger daily 11:10 a. m.,
from Glacier, Sumas, Vancouver
and all Eastern points.

No. 4—Mixed daily, except Sunday, 9
a. m., from Lynden.

No. 6—Mixed daily, except Sunday,
4:40 p. m., from Sumas.

No. 8—Passenger, Saturday only, 6:20
p. m., from Glacier, Sumas and
Lynden.

No. 14—Passenger, Sunday only, 9:05
a. m., from Lynden and Everson.

No. 16—Passenger, Sunday only, 5:35
p. m., from Sumas.

A. BRANIN,
Asst. Supt.

J. J. DONOVAN,
Gen. Supt.

THE Coffee Club

1209 Dock St.
BELLINGHAM

is not a "Charity." It is philanthropy
on a business basis. At the Lunch Coun-
ter you get "value received" for your
money. The best food that can be bought
is served

The Profits are used to Maintain the
FREE READING ROOM.

Daily papers and latest magazines al-
ways on hand. If you lunch here, your
money benefits others as well as yourself.
Hot Lunches from 6:30 a. m. to 10 p.
m. Entrance to Lunch Counter through
Reading Room.

O. B. Read, manager

Real Estate First Mortgages

14 Years Experience in Whatcom Co.
Only Conservative Loans Made
Personal Examination of all Securities
Titles Carefully Examined

We look after taxes and insurance, collect
and remit principal and interest
promptly without charge. We
invite correspondence.

Thomas & Simpson Investment Agents

Cor. Holly and Bay Streets Bellingham, Wash.

P. L. HEGG, Fotograf

Gör förstoringar i alla grader.
Vyer, vykort och Souvenir Album i sorte
rade lager. Stort lager af fotograf-mate-
rialer och tafvelramar. Lägsta priser

1255 Elk Street, Bellingham, Wash.

A. G. WICKMAN

THE TAILOR

210 E. Holly St., Bellingham, Wash.

VID BOKINKÖP

tillkrif oes...
Största upplag Religiösa Skrifter
och SKÖNLITLERTUR

IMPORT AF NYA SVENSKA BÖCKER ERHÅLLES STÄNDIGT

Katalog gratis på begäran.

FILIAL: ST. PAUL, MINN.

Lutheran Augustana Book Concern.
ROCK ISLAND, ILL.

BELLINGHAM,

Whatcom co., Wash.

erbjuder stora fördelar

Beläget invid Puget Sound. Har ett
ideelt klimat. Inga åskstormar
cykloner eller skadedjur. Ideelt för frukt-
odling och boskapsskötsel. Flera tusen
acres land ännu ouppodlade. Har trans-
kontinentala järnvägar, som stå i direkt
förbindelse med handels- och sjöfartsin-
dustrien. Fördelaktigaste läge för stora
fabriker och verkstäder.

Vi sälja stadslotter för
\$25.00 vid inköpet och
resten i fem dollars
månatlig afbetalning.

Bellingham Bay Improvement Company

(The Townsite Co.) Depot Bldg., R. R. ave.

Henry Engberg

Apotekare
och kemist

BELLINGHAM, WASHINGTON

Your Chance To Go West

Whether you go to settle, or only seek an opportunity
for a new home, you can take advantage of especially
low rates.

Magnificent country. No better soil, climate and op-
portunities. Own a farm and a home where profits
are sure. Reached via

Northern Pacific Railway

Write at once for maps, booklets and special informa-
tion. Ask for Series L. 918, C. W. Mott, General
Emigration Agent, St. Paul. Rates and information
from A. M. Cleland, General Passenger Agent, N. P.
Ry., St. Paul.